

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P9_TA(2021)0294

Az afganisztáni helyzet

Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása az afganisztáni helyzetről (2021/2712(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Afganisztánról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a 2016. október 2-i EU–Afganisztán közös migrációügyi koncepcióra,
- tekintettel az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, és másrészlől az Afganisztáni Iszlám Köztársaság között 2017. február 18-án aláírt partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodásra,
- tekintettel az Észak-atlanti Tanács afganisztáni béketárgyalásokról szóló, 2020. december 9-i nyilatkozatára,
- tekintettel Biden elnöknek az Afganisztánban teendő további lépésekről szóló, 2021. április 14-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Afganisztánról szóló, 2016. október 4–5-i brüsszeli konferencián elfogadott, a kölcsönös elszámoltathatóságon keresztül megvalósítandó önállóságra vonatkozó keretszerződésre,
- tekintettel a 2020. november 23–24-én tartott, 2020. évi nemzetközi kötelezettségvállalási konferenciára (Afganisztán-konferencia),
- tekintettel a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és India külügyminiszterének az afganisztáni helyzetről tett, 2021. május 4-i közös nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Unió, Franciaország, Németország, Olaszország, a NATO, Norvégia, az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok különmegbízottjainak és különleges képviselőinek az afganisztáni békefolyamatról szóló, 2021. május 7-i közleményére,
- tekintettel az Afgán Nemzeti Statisztikai és Információs Hatóság és az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala által 2021 áprilisában közzétett, 2020. évi afganisztáni ópiumfelmérésre,

- tekintettel a gyermekek jogainak előmozdításáról és védelméről, a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekekről és az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokra,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának Afganisztánról szóló határozataira,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának Afganisztánról elfogadott határozataira,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948. december 10-én fogadtak el,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2020 februárjában az Egyesült Államok és a tálibok megállapodást írtak alá, amely megnyitotta az utat a tálibok és az Afganisztáni Iszlám Köztársaság képviselői közötti közvetlen tárgyalások előtt, 2001 óta először;
 - B. mivel 2021. április 14-én Anthony Blinken amerikai külügyminiszter bejelentette az amerikai csapatok 2021. szeptember 11-ig végrehajtandó egyoldalú kivonását az ország területéről; mivel a NATO-szövetségesek az „in together, out together” (együtt be, együtt ki) elvet követik, így ezzel egy időben szintén kivonják csapataikat;
 - C. mivel 2020-ban Dohában béketárgyalások kezdődtek az afgán kormány és a tálibok között; mivel a tűzszüneti megállapodást nem tartották be, a béketárgyalások jelenleg holtponton vannak, és a tálibok a szövetséges csapatok kivonására várnak;
 - D. mivel 2001 óta az EU aktívan jelen van Afganisztánban a társadalmi és gazdasági fejlődés támogatása és a nemzetközi segítségnyújtás koordinálása érdekében; mivel számos uniós tagállam, NATO-partner és szövetséges ország katonai és polgári erőforrásokkal járult hozzá Afganisztán stabilizálásához és fejlesztéséhez, súlyos veszteségek és áldozatok árán; mivel a NATO-nak, az EU-nak és tagállamaiknak még mindig alapvető biztonsági érdeke egy olyan stabil és független Afganisztán megteremtése, amely képes magát fenntartani, és meg tudja óvni magát attól, hogy terrorista csoportok fészkevé váljon;
 - E. mivel rendkívül fontos az elmúlt két évtized Afganisztánban elért eredményeinek megőrzése, különösen az emberi jogok és az alapvető szabadságok tekintetében;
 - F. mivel az afgán béketárgyalásokon nem arányos a nők és jogaik képviselete, és e téren nagyobb elkötelezettségre volna szükség a tárgyaló felek részéről;
 - G. mivel az afgán béketárgyalások kudarca és a konfliktus katonai megoldására irányuló kísérletek a nőket, a gyermekeket és az etnikai kisebbségeket fogják legsúlyosabban érinteni; mivel az afgán nők a kockázat csökkentése érdekében máris kevésbé mozdulnak ki otthonaikból, és az erőszak veszélye miatt a gyermekek sem tudnak szabadon iskolába járni vagy játszani;

- H. mivel Afganisztánban fokozatosan romlik a biztonsági helyzet, és egyre nagyobb számban követnek el támadásokat az afgán erők ellen, valamint célzott merényleteket afgán aktivisták, médiamunkások, oktatók, orvosok, bírák és kormánytisztviselők ellen; mivel az afgán béketárgyalások kezdete óta jelentősen megnőtt a tálib támadások száma, amelyek célja a kormány ellenőrzése alatt álló területek feletti ellenőrzés átvétele; mivel Afganisztán a terrorizmusra vonatkozó 2020. évi globális index első helyén szerepel; mivel az ország 36 milliós lakosságából 4 millióan kényszerültek lakóhelyük elhagyására; mivel 3 millió ember vált földönfutóvá a saját hazájában az ott dúló erőszak következtében, további 1 millió pedig természeti katasztrófák miatt; mivel eddig már 2,5 millió afgán menekült el az országból biztonságot keresve, többségük Irán és Pakisztán területén tartózkodik;
- I. mivel Afganisztán részesül a világon a legtöbb uniós fejlesztési támogatásban; mivel az EU Afganisztánnak nyújtott hozzájárulása az elmúlt 20 évben jelentős javulást eredményezett a várható élettartam, az írni-olvasni tudás, az anya- és gyermekhalandóság csökkentése, valamint a nők jogainak érvényesítése terén; mivel 2002 és 2020 között az EU több mint 4 milliárd eurót folyósított, és 1,2 milliárd eurót ajánlott fel hosszú távú és sürgősségi segélyre a 2021–2025-ös időszakra; mivel ezt a felajánlást az EU és az Afganisztánnak nyújtott összes hivatalos fejlesztési támogatás mintegy 80%-át nyújtó országok által kiadott közlemény kísérte, amely hangsúlyozta azokat a kulcselemeket – többek között a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok –, amelyek iránt az országnak fenn kell tartania elkötelezettségét ahhoz, hogy a támogatást továbbra is megkapja;
- J. mivel Afganisztánban leggyakrabban elmarad a támadások és gyilkosságok elkövetőinek felelősségre vonása; mivel 2021. március 12-én az ENSZ Biztonsági Tanácsának tagjai elítélték a célzottan a polgári lakosság ellen irányuló, Afganisztánban riasztóan nagy számban előforduló támadásokat;
- K. mivel az erőszak közelmúltbeli fellángolására azt követően került sor, hogy az országban a terroristák, a fegyveres csoportok és a biztonsági erők hosszú ideje, széles körben követték el emberi jogi jogsértéseket, többek között bírósági eljárás nélküli kivégzéseket, kínzást és szexuális erőszakot; mivel a becslések szerint mintegy 150 000 ember, köztük 35 000 civil veszítette életét a húsz évig tartó háborúban;
- L. mivel 2001 óta bizonyítható előrelépések történtek a nők és lányok jogainak érvényesítése terén Afganisztánban, beleértve az oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz, valamint a polgári és politikai életben való részvételhez való hozzáférést; mivel ezek az előrelépések kétségtelenül az ország közelmúltbeli fejlődésének legjelentősebb eredményei; mivel ez a részleges előrehaladás most veszélybe került, ezért sürgős intézkedésekre van szükség annak megőrzése és megerősítése érdekében;
- M. mivel e javulás ellenére a nők és lányok továbbra is naponta szembesülnek különböző fenyegetésekkel, az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférés akadályozásától az ellenük intézett támadásokig, beleértve a családon belüli, szexuális és nemi alapú erőszakot; mivel a nők, a béke és a biztonság 2019/20-as indexe szerint Afganisztán a nők számára a világ második legrosszabb országa; mivel 2021. május 8-án bombatámadás érte a kabuli Szajed asz-Suheda leányiskolát, melynek következtében 85 személy életét veszítette és 147-en megsérültek, többségükben iskolás lányok; mivel 2021. március 2-án három újságíró veszítette életét Dzsalálábádban;

- N. mivel a Covid19-világjárvány drámai mértékben növelte a szegénységet Afganisztánban; mivel a Covid19-cel kapcsolatos intézkedések és a romló biztonsági helyzet akadályozták az afgán népnek szánt humanitárius segélyek helyszínre juttatását;
- O. mivel Afganisztán tart attól, hogy 2021-ben aszály várható, nőni fog az a jelenleg 5,5 milliósra tehető népesség, akik élelmiszer-ellátása veszélyesen bizonytalan, és várhatóan további 17,6 millió embernek kell szembenéznie akut élelmiszerhiánnyal;
- P. mivel a terrorizmus gazdasági költsége Afganisztánban 2018-ban a GDP közel 20%-át tette ki, és megfosztja az afgán gyermekeket a jövőjüktől, az oktatáshoz való hozzáférés lehetőségétől, a stabil foglalkoztatás kilátásaitól és az olyan szolgáltatásoktól, mint az állam által nyújtott egészségügyi ellátás;
- Q. mivel az afgán vállalkozásokat zsarolják a tálibok, és a mezőgazdasági termelőket ópiumtermesztésre és illegális bányászati tevékenységekre kényszerítik;
1. úgy véli, hogy Afganisztán kritikus helyzetben van, mivel az instabil belföldi helyzet, a romló biztonsági helyzet, az Afganisztánon belüli béketárgyalások megrekedése és az a tény, hogy 2021. szeptember 11-ig kivonulnak az USA és a NATO csapatai, olyan új bizonytalanságokat, növekvő instabilitást, a belső konfliktusok fokozódásának veszélyét és vákuumot eredményezhet, amelyet – a legrosszabb esetben – a tálibok kihasználhatnak; aggodalommal állapítja meg, hogy ez rendkívül aggasztó perspektívát jelentene az ország számára, valamint az elmúlt húsz év társadalmi-politikai eredményeinek és fejlődésének fenntarthatósága szempontjából;
 2. rendkívül aggasztónak tartja és a leghatározottabban elítéli az erőszak riasztó fokozódását Afganisztánban, beleértve a gyermekek, a dolgozó nők, újságírók és médiamunkások, oktatók, emberijog-védők, civil társadalmi szereplők, aktivisták, orvosok, kormánytisztviselők és bírák ellen elkövetett célzott merényleteket; sürgeti az összes felet, hogy haladéktalanul állapodjanak meg egy tartós és átfogó tűzszünetről;
 3. aggodalmát fejezi ki az afgán kormányzat gyengesége és instabilitása miatt, valamint amiatt, hogy az ország nagy részére nem terjed ki az ellenőrzése, ami súlyosbítja az erőszak polgári lakosságra gyakorolt hatását; felszólítja a tálibokat, hogy haladéktalanul szüntessék be a polgári lakosság és a nemzeti erők ellen elkövetett támadásokat, és teljes körűen tartsák tiszteletben a nemzetközi humanitárius jogot; legmélyebb részvétét és támogatását fejezi ki a terrortámadások áldozatai és családjaik számára;
 4. hangsúlyozza, hogy el kell kerülni a „bukott állam” forgatókönyvét, és megismétli elkötelezettségét az afgán vezetéssel és felelősségvállalással zajló békefolyamat és konfliktust követő újjáépítés iránt, mivel ez az inkluzív, hosszú távú béke, biztonság és fejlődés felé vezető egyetlen hiteles út; kiemeli, hogy ez fontosabb, mint valaha, mivel az amerikai és NATO-csapatok kivonásának időpontja gyorsan közeledik; sürgeti a Tanácsot, az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a Bizottságot, hogy a lehető leggyorsabban dolgozzanak ki átfogó stratégiát a NATO-szövetséges csapatok kivonása után Afganisztánnal folytatott jövőbeli együttműködésre vonatkozóan, és azt továbbítsák a Parlamentnek, továbbá sürgeti az EU-t és tagállamait, a NATO-t és az Egyesült Államokat, hogy maradjanak elkötelezettek ezen együttműködés irányában;
 5. e tekintetben támogatja a dohai béketárgyalások azonnali újrafelvételét annak érdekében, hogy politikai megoldást találjanak a konfliktusra, és sikerüljön össznemzeti

- megállapodást elérni az állandó tűzszünetről; hangsúlyozza, hogy csak egy politikai rendezés kínál reményt a tartós béke megteremtésére, és javasolja, hogy a felek kérjenek segítséget egy harmadik fél közvetítőtől, például az ENSZ-től, hogy segítse elő a megállapodást a magával és szomszédjaival békében élő, virágzó Afganisztánra vonatkozó politikai ütemtervről; ösztönzi az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy vállaljanak határozottabb szerepet a béketárgyalások mindkét felének ösztönzésében arra, hogy tárgyalóasztalhoz üljenek, továbbá nyújtsanak segítséget és közvetítői támogatást;
6. megerősíti, hogy a békét eredményező, tárgyalásos politikai rendezésnek az elmúlt húsz év gazdasági, társadalmi és politikai eredményeire kell épülnie; hangsúlyozza, hogy Afganisztán hosszú távú fejlődése az elszámoltathatóságtól, a felelősségteljes kormányzástól, az emberek biztonságának fenntartható biztosításától függ, beleértve a szegénység csökkentését és a munkalehetőségek megteremtését, a szociális és egészségügyi szolgáltatásokhoz, az oktatáshoz való hozzáférést, valamint az alapvető szabadságok és emberi jogok védelmét;
 7. sürgeti az afgán kormányt, hogy aktívan vonja be az afgán parlamentet valamennyi vonatkozó folyamatba, vessen véget minden olyan intézkedésnek, amely megakadályozza a kormány és a parlament közötti hatékony együttműködést, és javítsa a parlament ellenőrzési jogait, rámutatva, hogy a parlamentnek a sokszínű afgán lakosságot kell képviselnie; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi normákkal összhangban továbbra is támogatni kell a szabad és tisztességes választások megtartását, támogatni kell az országba irányuló választási megfigyelő missziókat, és javítani kell a kormányzati kiadások átláthatóságát annak érdekében, hogy Afganisztán kormánya teljes mértékben elszámoltatható legyen polgárai felé;
 8. emlékeztet arra, hogy az elmúlt húsz év eredményeire építve az afgán államnak valóban elkötelezettnek kell lennie a terrorizmus és a fegyveres csoportok, a kábítószer-előállítás és -kereskedelem elleni küzdelem és azok megelőzése, az irreguláris és kényszermigráció kiváltó okainak kezelése és kezelése mellett; a regionális instabilitás csökkentése; a szegénység felszámolására való törekvés; az erőszakos szélsőségességhez vezető radikalizálódás megelőzése; az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog megsértésének büntetlensége elleni fellépés révén;
 9. sajnálja, hogy a migrációs együttműködésről szóló együttes nyilatkozat aláírása előtt a Bizottság nem nyújtotta be a nyilatkozatot a Parlamentnek, és a Parlamentnek nem volt alkalma véleményt nyilvánítani róla; felhívja a Bizottságot, hogy végezze el a migrációs együttműködésről szóló együttes nyilatkozat emberi jogi hatásvizsgálatát;
 10. aggodalmát fejezi ki a terrorizmus által Afganisztánra és a régióra jelentett fenyegetés miatt, különös tekintettel az Iraki és Levantei Iszlám Állam (ISIL-Dáís) és társszervezeteik, így az Iszlám Állam Koraszán tartománybeli jelenlétére és az al-Kaida folyamatos jelenlétére; emlékeztet arra, hogy Afganisztánban elkövetett terrorcselekmények hátterében több szereplő áll, többek között a tálibok, az al-Kaida és az úgynevezett Iszlám Állam; hangsúlyozza, hogy valós kockázatot jelent, hogy az amerikai és NATO-csapatkivonást követően az instabilitás és az erőszak tovább fokozódik; megismétli ezért, hogy az EU-nak sürgősen egyeztetnie kell az érdekelt felekkel, többek között az afgán kormánnyal és biztonsági erőkkel, az Egyesült Államokkal, a NATO-val és az ENSZ-szel annak biztosítása érdekében, hogy az átmenet a lehető leggyorsabb legyen;

11. elítél minden terrorista tevékenységet és minden terrorista támadást Afganisztánban; hangsúlyozza a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony küzdelem és a terrorizmust támogató pénzügyi hálózatok felszámolásának fontosságát; rendkívül aggasztónak tartja az ENSZ megfigyelő csoportjának megállapításait, amelyek szerint a tálibok és az al-Kaida hálózat közötti kapcsolatok elmélyültek, továbbá a figyelmeztetést, hogy a tálibok ellenzik a béketárgyalásokat és a katonai hatalomátvétel részesítik előnyben. Továbbá tudomásul veszi a jelentéseket, amelyek szerint a tálibok aktívan készítik elő a katonai műveleteket 2021-ben;
12. emlékeztet arra, hogy biztonság nélkül nem lehet fenntartható fejlődést elérni, fejlődés nélkül pedig nem lehet biztonságot teremteni; e tekintetben megjegyzi, hogy a csapatkivonást követően Afganisztánnak nyújtott nemzetközi támogatásnak holisztikus megközelítést kell biztosítani a biztonsági – így az afgán nemzeti védelmi és biztonsági erőket illető –, politikai, gazdasági és fejlesztési reformok pénzügyi és technikai támogatásának folytatása érdekében, különös hangsúlyt fektetve a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok megerősítésére, különösen a nők, a fiatalok és a kisebbségek tekintetében;
13. elismeri a helyi és nemzetközi nem kormányzati szervezetek munkáját, amelyek a biztonsági kockázatok ellenére szolgáltatásokat, segítséget és támogatást nyújtanak az afgán népnek; továbbra is aggodalommal tölti el, hogy a civil társadalmi szervezeteknek (NGO-k) – beleértve az újságírókat és az emberi jog-védőket is – veszélyes légkörben kell tevékenykedniük; sürgeti az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is nyújtsanak érdemi támogatást a civil társadalomnak, és folytassák a párbeszédet az afgán kormánnyal a nem kormányzati szervezetek tevékenységei előtt álló akadályok sürgős felszámolása érdekében; sürgeti az afgán hatóságokat, a tálibokat és minden más érintett szereplőt, hogy gondoskodjanak a helyi és nemzetközi civil szervezetek, nem kormányzati szervezetek és humanitárius szervezetek biztonságáról;
14. felszólít arra, hogy az ENSZ égisze alatt hiteles és átlátható vizsgálatot folytassanak le egy lányiskolát célzó támadás ügyében, amelyben 85 11–17 éves korú személyt, főként lányokat öltek meg, valamint a kabuli Dasht-e Barchi kórház a Médecins Sans Frontières által támogatott szülészeti osztálya elleni 2020. május 12-i támadás ügyében; felkéri az EKSZ-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fontolják meg az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának arra való felhívását, hogy hozzon létre vizsgálóbizottságot a nemzetközi humanitárius jog Afganisztánban történő súlyos megsértésének eseteire;
15. hangsúlyozza, hogy a büntetlenség és a korrupció továbbra is komoly akadály a biztonsági koordináció javításának, a közszolgáltatások nyújtásának és a gazdasági reformnak; üdvözli, hogy Afganisztánban 2020 novemberében létrehozták a Korrupcióellenes Bizottságot az újonnan elfogadott korrupcióellenes stratégia végrehajtása érdekében, és sürgeti az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy továbbra is nyújtsanak jelentős uniós támogatást Afganisztánnak a korrupció elleni küzdelemhez;
16. emlékeztet arra, hogy az uniós támogatás feltétele az elmúlt húsz év eredményeinek fenntartása és azok alapul vétele, az inkluzív és elszámoltatható kormányzás hatékony javítása, az intézmények megerősítése, a demokratikus pluralizmus, a jogállamiság, a korrupció elleni küzdelem, a független média, az emberi jogok és az alapvető szabadságok megerősítése valamennyi afgán, különösen a nők, a gyermekek és a kisebbségekhez és etnikai csoportokhoz tartozó valamennyi személy számára;

emlékeztet arra, hogy az elmúlt 20 év jelentős vívmányaként immár nem vitatható a lányok oktatáshoz való joga; hangsúlyozza, hogy egyértelmű referenciaértékekre és nyomon követési mechanizmusokra van szükség az elért eredmények méréséhez, valamint az európai alapok hatékony és átlátható felhasználásához;

17. hangsúlyozza, hogy sürgős intézkedésekre van szükség az elmúlt 20 évben a nők jogai terén Afganisztánban elért eredmények fenntartásához; emlékeztet, hogy az afgán kormány oldalán nők is részt vesznek a béketárgyalásokon, és kitarthat, hogy a békefolyamatban nem szabad teret engedni kompromisszumoknak a nők jogaival kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a tárgyalások során foglalkozni kell a az ország nem kormányzati ellenőrzés alatt álló területein élő nők jogaival is; örömmel venné a női szervezetek nagyobb fokú képviselőit a tárgyalások során és az azokkal folytatott teljes körű konzultációt; kiemeli, hogy a nők teljes körű szerepvállalása az afganisztáni újjáépítést követő időszakban, valamint a politikai és civil életben alapvető előfeltétele a fenntartható béke, biztonság és fejlődés biztosításának; felhívja az EKSZ-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is támogassák a nők társadalmi szerepvállalásának növelését, ami az országnak nyújtott folyamatos pénzügyi támogatás kulcsfontosságú feltétele;
18. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nők és a lányok továbbra is rendkívüli kihívásokkal szembesülnek, ideértve a családon belüli, a szexuális és a nemi alapú erőszakot, a kényszerházasságot és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés korlátozását; kitarthat, hogy az e területeken elért haladásnak továbbra is kiemelt prioritásnak kell maradnia az EU számára; üdvözli a nők előtt álló lehetőségek bővítésének és a döntéshozatalban való szerepvállalásának támogatására irányuló, uniós támogatással megvalósuló projekteket;
19. megismétli, hogy folyamatos uniós támogatásra van szükség Afganisztánnak a Covid19-világjárvány elleni küzdelemben való támogatása, az afgánok számára oltóanyagok biztosítása és az oltási erőfeszítések megszervezésének elősegítése érdekében;
20. hangsúlyozza az éghajlatváltozás, az aszályok és a Covid19-világjárvány miatt az élelmezésbiztonságot fenyegető sürgős veszélyek kezelésének fontosságát; felhívja az EU-t, hogy álljon ki a 2020. évi afganisztáni adományozói konferencián tett kötelezettségvállalása mellett, és sürgeti az EKSZ-t és a Bizottság ECHO Főigazgatóságát (Európai Polgári Védelem és Humanitárius Segítségnyújtási Műveletek Főigazgatósága), hogy vállaljon vezető szerepet és szüntesse meg a finanszírozási hiányt annak biztosítása érdekében, hogy az élelmiszersegélyt kellő időben mozgósítsák, és koordinálják azt az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának kezelése érdekében; sürgeti valamennyi adományozót, hogy tartsák fenn vagy növeljék a humanitárius segítségnyújtást, különösen az afgán egészségügyi rendszernek nyújtott támogatásukat, valamint az afgán nők és lányok egészségügyi ellátáshoz való hozzáféréseinek előmozdítását;
21. emlékeztet arra, hogy az ópiummák termesztésének hatása Afganisztán határain túlnyúlik, és az a szomszédos országokat és Európát is érinti, mivel ezek az országok az Afganisztánban termelt heroin fő célpontjai; hangsúlyozza, hogy az afgán kormánynak fokoznia kell az e fenyegetés elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseit, és megismétli, hogy hosszabb távú mezőgazdasági fejlesztésre, valamint az ópiumtermesztés alternatíváiból származó, megbízható munkahelyek és jövedelmek létrehozásához

nyújtott támogatásra van szükség; megjegyzi, hogy a tiltott kábítószer-kereskedelem, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemhez erre a lépésre szükség van;

22. rámutat arra, hogy Afganisztánban a természeti erőforrások fenntartható módon történő fejlesztése tenné lehetővé a gazdasági növekedést; hangsúlyozza, hogy az infrastruktúra fejlesztésére irányuló európai támogatás az afgán nép javát szolgálhatja azáltal, hogy munkahelyeket és erőforrásokat biztosít a kritikus közszolgáltatások számára és biztosítja a környezet védelmét;
23. hangsúlyozza, hogy a kereskedelem és a tranzit megkönnyítése érdekében fel kell használni az európai alapokat a regionális összeköttetések javítására irányuló beruházásokra, ami lehetővé tenné Afganisztán számára a gazdasági növekedést;
24. emlékeztet arra, hogy Afganisztán tenger nélküli ország, amely Ázsia és a Közel-Kelet találkozásánál fekszik, és elismeri, hogy a szomszédos közép-ázsiai országok és a regionális hatalmak – különösen Kína, Irán, India, Oroszország és Pakisztán – támogatása és pozitív együttműködése elengedhetetlen Afganisztán stabilizálásához, fejlődéséhez és ahhoz, hogy gazdaságilag életképes legyen; felszólítja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy fokozzák az Afganisztánnal szomszédos államokkal folytatott párbeszédüket; hangsúlyozza ezen országok alapvető szerepét Afganisztán stabilizálásában, valamint abban, hogy a külföldi csapatok távozása után ne engedjék az országot káoszba süllyedni; hangsúlyozza, hogy Afganisztán tekintetében fokozni kell az EU és az USA közötti koordinációt annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb mértékben megőrizzék szerepüket az országban;
25. felhívja a figyelmet a csapataikat Afganisztánból kivonó országok kormányainak azt illető felelősségére, hogy megvédjék és szükség esetén vízumot adjanak és hazaszállítsák a helyi személyzetet, és különösen a tolmácsokat, akik mindvégig támogatták erőfeszítéseiket, és akiknek az élete jelenleg súlyos veszélyben foroghat; felszólít arra, hogy mindez alapos vizsgálattal valósuljon meg, az összes jogosultsági és biztonsági aspektus maradéktalan figyelembevételével;
26. felhívja az EKSZ-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az európai katonai erők és személyzet, valamint az országban működő tagállami képviselők vagy uniós képviselők számára jelenleg vagy korábban dolgozó helyi személyzet biztonságát; kéri az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy járuljanak hozzá egy megerősített biztonsági övezet finanszírozásához a csapatok kivonását követő diplomáciai jelenlét biztosítása érdekében;
27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU afganisztáni különmegbízottjának, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Afgán Iszlám Köztársaság kormányának és parlamentjének.